

İBRAHİM SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(İbrahim 14/1)

الرُّكِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

ELİF! LÂM! RÂ! Sana o kitabı, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarman için indirdik; daima en üstün olan, her şeyi mükemmel yapanın yoluna.

(Bakara 2/257)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah inanıp güvenenlerin velisi/dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin evliyası/ dostları ise azgınlardır; onları aydınlıktan çıkarıp karanlıklara sokarlar. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru yola iletir.

(Enam 6/122)

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ölüyken hayat verip insanlar arasında yolunu aydınlattığımız kişi, girdiği karanlıklardan çıkmayan kişi gibi olur mu? Kâfirlere yaptıkları işler, işte böyle süslü gösterilir.

(Ahzab 33/41)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Allah'ı çok anarak hatırlayın.

(Ahzab 33/42)

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Sabah akşam ona ibadet edin.

(Ahzab 33/43)

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

O ve melekleri, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size sürekli destek verir. Müminlere merhameti boldur.”

(Hadid 57/9)

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَارُؤُفٌ رَحِيمٌ

Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarması için kuluna birbirini açıklayan âyetleri indiren O'dur. Çünkü Allah size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

(Talak 65/11)

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

Bir de Allah'ın birbirini açıklayan âyetlerini size bağlantılarıyla okuyan bir elçi gönderdi ki inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Kim Allah'a inanıp güvenir ve ıslah eden iyi işler yaparsa, Allah onu, ölümsüz olarak sonsuza kadar kalmak üzere, altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. Allah ona, rızkın en güzelini verir.

(İbrahim 14/2)

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

O Allah'tır ki, göklerde ne var yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli bir azaptan dolayı kâfirlerin vay haline!

(Al-i İmran 3/56)

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Kâfirlere gelince, onlara dünyada ve ahirette şiddetli bir azapla azap edeceğim. Onlara yardım eden de olmayacaktır.

(Fussilet 41/27)

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kâfirlere şiddetli bir azap tattıracak ve onları, yapmakta olduklarının en kötüsü ile cezalandıracağız.

(İbrahim 14/3)

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Onlar, dünya hayatını ahiretten çok seven, Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma oluşturmak isteyen kimselerdir. Onlar derin bir sapma içindedir.

(Al-i İmran 3/98)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Neden Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz? Neler yaptığınıza Allah şahittir."

(Al-i İmran 3/99)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءٌ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Neden şahit olduğunuz halde, kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtmayla, îmân edenleri Allah yolundan uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz? Allah yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir."

(Al-i İmran 3/100)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
كَافِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Kendilerine kitap verilenlerin bir kesimine itaat ederseniz, sizi îmânınızdan döndürerek kâfir yaparlar.

(Enfal 8/47)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

Çalım satarak ve insanlara gösteriş yaparak yurtlarından çıkan ve Allah yolundan engelleyenler gibi olmayın. Allah, onların yaptığı her şeyi kuşatmıştır.

(Hud 11/19)

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

Onlar, ahireti göz ardı ederek Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma yapmak isteyen kimselerdir.

(Muhammed 47/1)

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

İnkâr edenlerin ve Allah yolundan engelleyenlerin işleri hedefine ulaşmaz.

(İbrahim 14/4)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz her elçiye ancak kendi halkının dili ile gönderdik ki her şeyi onlara iyice açıklasın. Bundan sonra Allah, isteyeniyi saptığı yolda bırakır, isteyene de rehberlik eder. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Ta Ha 20/113)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

Böylece biz onu, Arapça âyet kümeleri halinde indirdik. Belki kendilerini korurlar ya da onlara bir hatırlatma anlatılır diye, tehditleri onun içinde değişik biçimlerde açıkladık.

(Nur 24/46)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Gerçekten biz, birbirini açıklayan âyetler indirdik. Allah, isteyeniyi doğru yola iletir.

(Fussilet 41/44)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ إِعْجَمِيٍّ وَعَرَبِيٍّ قُلٌ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

Kuran'ı, yabancı bir dilde oluştursaydık derlerdi ki: “Âyetleri açıklansa ya! Arap’a hiç yabancı dil olur mu?” De ki: “O, inanıp güvenenler için bir rehber ve bir şifadır. İnanıp güvenmeyenlerin ona karşı kulakları tıkalı, gözleri kördür. Kendilerine uzak bir yerden seslenilen kişiler gibidirler.

(Şûrâ 42/7)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

İşte böyle, yerleşim yerlerinin merkezi ve çevresinde olanları, geleceğinden şüphe olmayan toplanma günü hakkında uyarman için sana âyet kümelerini Arapça vahyettik; bir kesim cennette, bir kesim de alevli ateşin içinde olacaktır.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce de bir rehber ve bir rahmet olan Musa'nın kitabı vardı. Onu doğrulayan bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki zulmedenleri uyarın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Teğabün 64/2)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Sizi yaratan O'dur. Sonra kiminiz kâfir olur, kiminiz de mümin olur. Yaptığınız her şeyi gören Allah'tır.

(İbrahim 14/5)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

Doğrusu Musa'yı, ayetlerimizle halkını karanlıklardan aydınlığa çıkarması ve onlara Allah'ın günlerini hatırlatması için gönderdik. İşte bunda sabreden ve şükreden herkes için mutlaka âyetler vardır.

(Hadid 57/8)

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Size ne oluyor ki, Allah'a ve elçisine inanıp güvenmiyorsunuz? Eğer müminseniz, o sizi, sizden kesin söz alan Rabbinize inanıp güvenmeye davet ediyor.

(Hadid 57/9)

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَارُؤْفٌ رَّحِيمٌ

Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarması için kuluna birbirini açıklayan âyetleri indiren O'dur. Çünkü Allah size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

(İbrahim 14/6)

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

Bir gün Musa halkına şöyle demişti: “Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştı. Onlar size en ağır işkenceyi uyguluyor, oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşin içinde, Rabbinizden dehşetli bir imtihan vardı.

(Bakara 2/40)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetleri hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız Benden korkun!

(Maide 5/20)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

Bir gün Musa halkına dedi ki: “Ey halkım, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani içinizden nebîler çıkarmış ve sizi yöneticiler yapmıştı. Bu âlemde kimseye vermediğini size vermişti.

(Secde 32/23)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ

Kuşkusuz biz Musa'ya kitap vermiştik. Hiç şüphen olmasın ki, sen de öyle bir kitaba kavuşacaksın. Onu İsrailoğulları için bir rehber yapmıştık.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(İbrahim 14/7)

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

Hani Rabbiniz size duyurmuştu: “Eğer şükrederseniz, sizin için mutlaka artıracam. Nankörlük ederseniz, hiç kuşkusuz azabım şiddetlidir.”

(Bakara 2/152)

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

Beni hatırlayın ki Ben de size hatırlatayım! Bana şükredin, nankörlük etmeyin!

(Nisa 4/147)

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

Eğer şükreder ve îmân ederseniz, Allah size azap edip ne yapsın? Allah şükürün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

(Lokman 31/12)

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Lokman'a, Allah'a şükretmesi için hikmeti verdik. Şükreden, sadece kendisi için şükreder. Nankörlük eden de bilsin ki Allah; kimseye ihtiyacı olmayan, her yaptığını mükemmel yapandır.

(Zümer 39/7)

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Eğer inkâr ederseniz bilin ki, Allah'ın size ihtiyacı yoktur ama kullarının inkâr etmesine de rızası yoktur. Eğer şükrederseniz, O'nu razı edersiniz. Kimse kimsenin yükünü taşımaz. Sonra O'nun huzuruna çıkarılacaksınız. Neler yaptığınızı size, o zaman bildirecektir. Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(İbrahim 14/8)

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

Musa dedi ki: “Siz ve yeryüzünde kim varsa inkâr etse, yine de Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur, ne yaparsa mükemmel yapar.”

(Nisa 4/131)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ تَكْفُرًا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size tavsiyemiz: “Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her yaptığını mükemmel yapar.”

(Fatır 35/15)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Ey insanlar! Allah'a ihtiyacı olan sizsiniz. Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve her yaptığını mükemmel yapan Allah'tır.

(İbrahim 14/9)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

Sizden önceki Nûh, Âd ve Semûd halklarının haberi size gelmedi mi? Onlardan sonrakilerin haberlerini ise Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara da açık belgelerle gelmişlerdi ama onlar, lafı ağızlarına tıkayarak şöyle demişlerdi: “Gerçek şu ki biz sizinle gönderileni inkâr ettik, bizi davet ettiğiniz şey hakkında derin bir şüphe içindeyiz.”

(Teğabün 64/5)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَاذْقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Sizden önceki kâfirlerin haberi size ulaşmadı mı? Onlar işlerinin vebalini tattılar. Onların hak ettikleri acıklı bir azaptır.

(Teğabün 64/6)

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Böyledir; çünkü elçileri onlara açık belgelerle gelmişti. Onlar ise: “Bu adamlar mı bizi yola getirecek?” diyerek inkâr etmiş ve yüz çevirmişlerdi. Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur. Allah zengindir, her yaptığını mükemmel yapar.

(İbrahim 14/10)

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Elçiler: “Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah hakkında şüphe olabilir mi? O sizi günahlarınızı bağışlamaya ve belirlenmiş ecelinize kadar yaşatmaya davet ediyor” dediler. Onlar: “Siz de tıpkı bizim gibi bir beşersiniz, aslında atalarımızın kulluk ettiği şeylerden bizi uzaklaştırmak istiyorsunuz, o halde bize açık bir delil getirin!” demişlerdi.

(Araf 7/70)

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدْرَ مَا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتِنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Dediler ki: “Sen bize, atalarımızın kulluk ettiklerini bırakıp, bir tek Allah'a kulluk edelim diye mi geldin? Eğer doğru söylüyorsan, bizi tehdit ettiğin şeyi getir.”

(Hud 11/3)

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra tevbe ederek O'na yönelin ki belirlenmiş eceliniz gelinceye kadar sizi güzel bir şekilde yaşatsın. Fazla yapan herkese de fazlasını versin. Eğer yüz çevirecek olursanız, o büyük günün azabına uğramanızdan korkarım.

(İsra 17/94)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

Kendilerine rehber gelince insanları ona inanmaktan alıkoyan sadece: “Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi!” demeleridir.

(İsra 17/95)

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَرْنَا عَلَيْهِمْ مِنْ السَّمَاءِ مَلَكًَا رَسُولًا

De ki: “Yeryüzünde yerleşip yürütenler melekler olsaydı, o zaman onlara gökten bir melek elçi indirirdik.”

(Nuh 71/1)

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Biz Nûh'u, acıklı bir azap gelmeden uyarması için halkına elçi gönderdik.

(Nuh 71/2)

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Dedi ki: “Ey halkım! Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

(Nuh 71/3)

أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

Allah'a kulluk edin! O'ndan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin.

(Nuh 71/4)

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

O zaman Allah günahlarınızı bağışlar ve belirlenmiş ecelinizin sonuna kadar sizi yaşatır. Allah'ın belirlediği ecel gelince ertelenmez. Keşke bunu bilseydiniz!”

(İbrahim 14/11)

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Elçileri onlara dedi ki: “Biz de tıpkı sizin gibi bir beşeriz. Ama Allah, kullarından istediğine iyilikte bulunur. Allah’ın izni olmadan size boyun eğdirecek bir delil getirmek bizim elimizde değildir. Müminler yalnız Allah’a dayansınlar.

(Rad 13/38)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ

Kuşkusuz senden önce de elçiler gönderdik. Onlara da eşler, evlatlar vermiştik. Hiçbir elçi, Allah’ın izni olmadan bir âyet/mucize getiremez. Her dönemin bir kitabı vardır.

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki: "Ben sadece sizin gibi bir beşerim. Bana, ilâhınızın sadece tek ilâh olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa ıslah eden iyi bir iş yapsın ve Rabbine ibadette, hiç kimseyi O’na ortak koşmasın."

(Fussilet 41/6)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۚ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

De ki: “Ben sadece sizin gibi bir beşerim. Bana, ilâhınızın sadece tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık dosdoğru O’na yönelin ve O’dan bağışlama dileyin. Müşriklerin vay haline!”

(Mümin 40/78)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

Senden önce de elçiler gönderdik; kiminin hikâyesini sana anlattık, kimininkini de anlatmadık. Hiçbir elçi, Allah’ın izni olmadan bir âyet/mucize getiremez. Allah’ın emri gelince hak yerine getirilir. Boş işlere dalanlar orada kaybederler.

(İbrahim 14/12)

وَمَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

Bizi doğru yollara iletmişken ne diye Allah'a dayanmayalım. Çektirdiğiniz eziyete de katlanırsınız. Dayananlar yalnız Allah'a dayansınlar."

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru yola iletir.

(Maide 5/84)

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

Rabbimizin bizi sâlihler topluluğuna katmasını umarken, Allah'a ve bize gelen bu gerçeğe neden inanıp güvenmeyelim?"

(Enam 6/80)

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

Halkı ona kanıt getirmeye çalıştı. İbrahim dedi ki: "Benimle Allah hakkında tartışıyorsunuz öyle mi? Hem de O bana doğru yolu göstermişken! O'na ortak koştuklarınızdan korkmam. Rabbim isterse başka. Rabbim, her şeyi ilmiyle kuşatır. Hiç hatırlamıyor musunuz?"

(Enam 6/81)

وَكَيْفَ آخَافُ مَا أَشْرَكْتُكُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Siz, hakkında Allah'ın bir yetki indirmedeği şeyleri O'na ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım? Biliyorsanız, güvende olmak iki taraftan hangisinin hakkıdır?"

(Enam 6/82)

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ

İnanıp güvenen ve imanlarına bir zulüm karıştırmayanlar var ya, işte güven onların hakkıdır. Doğru yolda olanlar onlardır.

(Ankebut 29/69)

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

Uğrumuzda elinden gelen bütün gayreti gösterenleri mutlaka yollarımıza iletiriz. Allah elbette güzel davrananlarla beraberdir.

(Yasin 36/21)

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ

Uyun, sizden bir karşılık istemeyenlere! Onlar doğru yoldadır.

(Yasin 36/22)

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Beni yaratana ne diye kulluk etmeyeyim? O'na döndürüleceksiniz.

(Mümin 40/41)

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

Ey halkım! Ne oluyor? Ben sizi kurtuluşa davet ediyorum, siz beni ateşe davet ediyorsunuz!

(Mümin 40/42)

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَآتُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ

Siz beni, Allah'ı inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan bir şeyi O'na ortak koşmaya davet ediyorsunuz. Ben sizi, daima en üstün, bağışlaması bol olana davet ediyorum.

(Mümin 40/43)

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

Hiç şüphe yok ki, beni davet ettiğiniz şeyin, dünyada da ahirette de davete değer bir tarafı yoktur, doğrusu hepimizin geri döneceği yer Allah'ın huzurudur ve aşırı gidenler kesinlikle ateş ahalisidir.

(Mümin 40/44)

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Size söylediklerimi yakında hatırlarsınız. Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Çünkü Allah, kullarını daima görür."

(İbrahim 14/13)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

İnkâr edenler elçilerine: “Ne pahasına olursa olsun ya sizi ülkemizden çıkarırız ya da dinimize dönersiniz; bunun başka yolu yok” dedi. Rableri de onlara şöyle vahyetti: “Zâlimleri kesinlikle helak edeceğiz.

(Araf 7/88)

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا
أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

Halkı içinden büyüklük taslayan ileri gelenler: “Ey Şuayb! Ya bizim yaşama biçimimize dönersiniz ya da seni ve seninle birlikte inanıp güvenenleri yerleşim merkezimizden kesinlikle çıkarırız” dediler. Şuayb dedi ki: “Biz istemesek de zorla mı?

(Araf 7/89)

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ
نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, sizin yaşama biçiminize dönersek, Allah’a bir yalanla iftira etmiş oluruz. O yaşama biçimine dönmemiz olacak şey değildir; Rabbimiz Allah isterse başka. Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah’a dayandık. Ey Rabbimiz! Bizimle halkımızın arasını hakka uygun bir biçimde ayır! Ayıranların en hayırlısı Sensin!”

(İbrahim 14/14)

وَلَنُصَلِّنَكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

Onların arkasından bu topraklara kesinlikle sizi yerleştireceğiz. Bu söz, makamımdan ve tehdidimden korkanlar içindir.”

(Maide 5/54)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Sizden kim dininden dönerse, pek yakında Allah öyle bir topluluk getirecek ki; Allah onları sever, onlar da Allah’ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı dik duruşlu olur, Allah yolunda ellerinden gelen bütün gayreti gösterir ve kınayanın kınamasından da korkmazlar. İşte Allah’ın lütfu budur; O lütfunu isteyene verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
آتَيْكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Yeryüzünde sizi öncekilerin yerine geçiren O’dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltir ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Doğrusu Rabbinin cezalandırması çabuktur. Hâlbuki O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Kasas 28/3)

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

İnanıp güvenen bir topluluk için, Musa ve Firavun ile ilgili gerçek haberlerden bir kısmını sana bağlantılarıyla okuyacağız.

(Kasas 28/4)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

Gerçek şu ki Firavun, o ülkede baskıcı bir yönetim kurmuş ve halkını farklı kişilerin taraftarları şeklinde bölmüştü. Onlardan bir bölümünü güçsüzleştirmeye çalışıyor, oğullarını boğazlatıp kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o doğal düzeni bozanlardan biriydi.

(Kasas 28/5)

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

Biz de o topraklarda zayıf düşürülenlere iyilikte bulunmak, onları önderler yapmak ve bunların varisleri yapmak istiyorduk.

(Kasas 28/6)

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

Ayrıca onları o yere hâkim kılmak; Firavun'un, Hâman'ın ve o ikisinin ordularının da korktuklarını başlarına getirmek istiyorduk.

(Kasas 28/37)

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Musa dedi ki: “Benim Rabbim bu rehberi O’nun katından kimin getirdiğini, sonunda bu yurdun kime kalacağını çok iyi bilir. Gerçek şu ki, zâlimler umduklarına kavuşamazlar.”

(Kasas 28/43)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Doğrusu, önceki nesilleri helak ettikten sonra, Musa’ya da, insanlar için gerçeği gösteren bir rehber ve bir rahmet olarak kitabı verdik, belki hatırlarlar!

(İbrahim 14/15)

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

Elçiler önlerinin açılmasını istediler. İnatçı zorbaların hepsi kaybetti.

(Nuh 71/26)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Nûh dedi ki: “Rabbim! Bu kâfirlerden yeryüzünde dolaşan kimseyi bırakma.

(Maide 5/25)

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

Musa dedi ki: “Ey Rabbim! Benim gücüm sadece kendime ve kardeşime yeter. Artık bizimle o sınırı aşanlar topluluğunun arasını ayır.”

(İbrahim 14/16)

مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ

Her birinin önünde bir de cehennem vardır. Orada irinli sudan içirilir.

(Müzzemmil 73/12)

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

Elbette yanımızda demir halkalar ve alevli ateş,

(Müzzemmil 73/13)

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

yutulması zor bir yiyecek ve acıklı bir azap vardır.

(İbrahim 14/17)

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

Boğulacak gibi olur, kolay kolay yutamaz. Her yanını ölüm sarar ama o ne yapsa ölemez. Bunun ardından da ağır bir azap gelir.

(Furkan 25/12)

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا

O ateş onları uzaktan görünce onun öfkesini ve uğultusunu duyacaklardır.

(Furkan 25/13)

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

Birbirlerine iyice sokulmuş halde, onun dar bir yerine atılınca da orada yok olup gitmek için yalvarırlar.

(Furkan 25/14)

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

“Bugün bir kere yok olmak için yalvarmayın, birçok kere yok olmak için yalvarın.”

(Fâtır 35/36)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

İnkâr edenlerin payına düşen cehennem ateşidir. Ölümlerine hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden cehennemin azabı da hafifletilmez. Nankörlük eden herkesi işte böyle cezalandırırız.

(İbrahim 14/18)

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

Rablerini inkâr edenlerin işleri, fırtınalı bir günde sert rüzgârların savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey ellerinde kalmaz. İşte o derin bir sapmadır.

(Bakara 2/264)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ
صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Başa kakarak ve inciterek sadakalarınızı iptal etmeyin. İnsanlara gösteriş olsun diye malını hayra harcayan, ama Allah’a ve ahiret gününe inanıp güvenmeyen kişi gibi davranmayın. Onun durumu, üzerinde toprak olan kayaya benzer. Bol yağmur yağar ve orayı çıplak bırakır. Kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremezler. Allah, kâfirler topluluğuna rehberlik etmez.

(Bakara 2/266)

أَيُّودُ أَحَدُكُمُ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

Sizden biriniz ister mi; alt tarafından ırmaklar akan, hurması ve üzümü olan ve her üründen veren bir bahçesi olsun, ama ihtiyarlık gelip çatsın, çocukları da korunmaya muhtaç olsun, derken ateşli bir kasırga isabet etsin de bahçeyi yakıp kavursun. Allah size âyetlerini böyle açıklar, belki düşünürsünüz.

(Al-i İmran 3/116)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnkâr edenlerin malları da çocukları da Allah’a karşı bir fayda sağlamaz. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olacaklardır.

(Al-i İmran 3/117)

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Onların dünya hayatında hayra yaptıkları harcamalar, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinine isabet ederek yok eden kavurucu soğuk bir rüzgâr gibidir, Allah onlara zulmetmez, onlar kendilerine zulmederler.

(Nur 24/39)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّيَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kâfirlerin yaptıkları işler, düz çöldeki serap gibidir. Susayan onu su sanır. Yanına varınca onun bir şey olmadığını görür ve Allah'ı yanında bulur. O da onun hesabını görür. Allah hesabı çabuk görür.

(Furkan 25/23)

وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا

Onların bütün yaptıklarını ele almış, kül gibi savurmuş olacağız.

(İbrahim 14/19)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَئِشًا يَذُوبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

Allah'ın, gökleri ve yeri gerçek varlıklar olarak yarattığını hiç görmedin mi? İsterse sizi giderir ve yerinize yeni bir topluluk getirir.

(Maide 5/54)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Sizden kim dininden dönerse, pek yakında Allah öyle bir topluluk getirecek ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı dik duruşlu olur, Allah yolunda ellerinden gelen bütün gayreti gösterir ve kınayanın kınamasından da korkmazlar. İşte Allah'ın lütfü budur; O lütfunu isteyene verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Enam 6/133)

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنَّ يَئِشًا يَذُوبُكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ
ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ

Rabbinin kimseye ihtiyacı yoktur, rahmet sahibidir. İsterse sizi giderir, sizden sonra yerinize, istediği kimseleri geçirir. Nitekim sizi de, bir başka topluluğun soyundan oluşturup geliştirmiştir.

(İbrahim 14/20)

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

Bu, Allah için güç değildir.

(Ankebut 29/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah'ın yaratılışı nasıl başlattığını görmediler mi? Sonra onu tekrarlar. Elbette bu, Allah'a kolaydır.

(Mümin 40/57)

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Gökleri ve yeri yaratmak, insanları yaratmaktan elbette daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmez.

(İbrahim 14/21)

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ

Topluca Allah'ın huzuruna çıkınca, zayıflar, kendini büyük görenlere derler ki: "Biz sizin arkanızdaydık. Allah'ın azabından bizi bir şekilde kurtarabilirsiniz, değil mi?" Onlar: "Allah bize rehberlik etseydi biz de size rehberlik ederdik. Artık sızlansak da bir, katlansak da... Bizim için bir kurtuluş yoktur" derler.

(Mümin 40/47)

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

Ateşin içinde birbirlerine baskın gelmeye çalışırken, güçsüzler, büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Biz size uyan kimselerdik. Şimdi ateşin bir parçasını olsun bizden savarsınız değil mi?"

(Mümin 40/48)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

Büyüklük taslayanlar derler ki: "Biz hepimiz ateşin içindeyiz. Allah kulları arasında hükmünü verdi."

(Saffat 37/27)

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

Dönüp birbirlerini sorgularlar:

(Saffat 37/28)

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

“Doğrusu siz bize sağdan gelirdiniz” derler.

(Saffat 37/29)

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Onlar da derler ki: “Aksine, sizler mümin değildiniz.

(Saffat 37/30)

وَمَا كَان لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ

Bizim sizin üzerinizde bir otoritemiz olamazdı. Aslında sizler azgın bir topluluk oldunuz.

(Saffat 37/31)

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ

Rabbimizin bizim aleyhimizdeki sözü gerçekleşti; kesinlikle, o azabı çekeceğiz.

(Saffat 37/32)

فَاغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

Gerçekten sizi azdırdık, çünkü biz de azgındık.”

(Saffat 37/33)

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Ardından kesinlikle o gün, azabı ortaklaşa çekerler.

(Saffat 37/34)

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

Biz suçlulara, işte böyle davranırız.

(Saffat 37/35)

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

Onlara: “Allah’tan başka ilâh yoktur” denilince büyüklenirlerdi.

(Haşr 59/16)

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ

Bunlar şeytan gibidirler; şeytan insana: “İnkâr et!” der, o da inkâr ederse, şeytan der ki: "Benim seninle ilgim
olmaz; ben varlıkların Rabbi Allah'tan korkarım."

(İbrahim 14/22)

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ
لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

Emir yerine getirilince Şeytan der ki: “Allah’ın size vadettiği kesinlikle gerçektir. Ben de size
vadettim sonra size muhalefet ettim. Zaten sizi zorlayacak bir otoritem yoktu; sadece sizi davet
ettim, siz de hemen kabul ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, kendinizi kınayın. Ne ben sizi
kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Doğrusu daha önce de beni Allah’a ortak
koşmanızı inkâr etmiştim. Şüphe yok ki zâlimlerin payına düşen acıklı bir azaptır.”

(Hicr 15/39)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

İblis dedi ki: “Rabbim! Madem beni azdırdın, ben de yeryüzündeki her şeyi onlara kesinlikle süslü gösterecek ve
kesinlikle hepsini azdıracam.

(Hicr 15/40)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

Samimi kulların hariç.”

(Hicr 15/41)

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ

Allah dedi ki: “Bu, bana varan doğru yoldur.

(Hicr 15/42)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ

Kullarımın üzerinde senin bir otoriten yoktur. Sana uyup azanlar hariç.”

(Hicr 15/43)

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ

Bunların hepsinin buluşacağı yer kesinlikle cehennemdir.

(Hicr 15/44)

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ

Onun yedi kapısı vardır. Her bir kapı onlardan bir bölüm için ayrılmıştır.

(Nahl 16/99)

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Şeytanın, inanıp güvenen ve Rablerine dayananlar üzerinde bir otoritesi olmaz.

(Nahl 16/100)

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

Onun otoritesi sadece ve sadece, onu dost edinenler ile Allah'a ortak koşanlar üzerinde olur.

(Sebe 34/20)

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

İblis, onlar hakkındaki zannını doğruladı; mümin bir kesim dışında herkes ona uydu.

(Sebe 34/21)

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ
وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ

Oysa onun onlar üzerinde bir otoritesi yoktu. Bu sadece, ahirete inanıp güvenenler ile ondan şüphesi olanları bilmemiz içindi. Senin Rabbin her şeyi kaydedendir.

(İbrahim 14/23)

وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar, Rablerinin izniyle altlarından ırmaklar akan, içinde ölmeksizin kalacakları cennetlere alınırlar. Onların oradaki temennileri: “Selâm!” dır.

(Enam 6/127)

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar için Rablerinin katında esenlik ve güvenlik yurdu vardır. Yaptıkları işler sebebiyle Rableri onların dostudur.

(Yunus 10/10)

دَعُوهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

Oradaki duaları: “Seni her türlü eksiklikten uzak tutarız Allah’ım! ” Oradaki temennileri ise; “Selâm!” dır.
Dualarının sonu da şöyledir: “Her şeyi mükemmel yapmak, varlıkların Rabbi Allah’a özeldir.”

(Yunus 10/25)

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah esenlik ve güvenlik yurduna davet eder. İsteyeni doğru yola iletir.

(Rad 13/24)

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

“Selâm size! Sabretmenize karşılık, ne güzel son yurt!”

(Hicr 15/45)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Kendilerini koruyanlar ise cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.

(Hicr 15/46)

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ

“Oraya esenlik ve güven içinde girin.”

(Nahl 16/32)

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Melekler, onları tertemiz vefat ettirirken derler ki: “Selâm size! Yaptıklarınızın karşılığı olarak girin cennete.”

(Meryem 19/61)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا

Adn cennetleri... Öyle ki, Rahman henüz görmedikleri halde onu kullarına vadetti. O’nun vaadi yerine gelir.

(Meryem 19/62)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًا

Orada boş söz işitmeyeceklerdir. Sadece: “Selâm!” Onların orada sabah akşam rızıkları vardır.

(Ahzab 33/43)

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَحِيمًا

O ve melekleri, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size sürekli destek verir. Müminlere merhameti boldur.”

(Ahzab 33/44)

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

O’na kavuştukları gün, inanıp güvenenlerin temennileri; “Selâm!” dır. O, onlar için değerli bir ödül hazırlamıştır.

(Kaf 50/31)

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

Cennet, kendini koruyanlara uzak olmaz, yaklaştırılır.

(Kaf 50/32)

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ

Hep O’na yönelen ve yönünü koruyanlara vadedilen işte budur.

(Kaf 50/33)

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

İçten içe Rahman’a derin saygı duyan ve hep O’na yönelen bir kalp ile gelenlerdir.

(Kaf 50/34)

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

Oraya esenlik ve güvenlikle buyrun! Bu, ölümsüzlüğün başladığı gündür.

(Kaf 50/35)

لَهُمْ مَا يَشَاؤُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

Orada istedikleri her şey onlarındır, yanımızda daha fazlası da var.

(İbrahim 14/24)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي
السَّمَاءِ

Görmedin mi Allah nasıl bir örnek verdi? Güzel bir kelimeyi, güzel bir ağaca benzetti; kökü sağlam, dalları göğe doğru uzanmış bir ağaca.

(Fatır 35/10)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ

Kim üstün olmak isterse bilsin ki, bütün üstünlük Allah'a aittir. Güzel kelimeler O'na yükselir. O kelimeleri, ıslah eden iyi işler yükseltir. Kötülük planlayanlar için de ağır bir azap vardır. Bunların planları boşa çıkacaktır.

(Zuhruf 43/26)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ

Bir gün İbrahim, babasına ve halkına şöyle demişti: “Kesinlikle, ben sizin kulluk ettiklerinizden uzağım.

(Zuhruf 43/27)

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

Beni yaratan hariç. O, bana doğru yolu gösterecektir.”

(Zuhruf 43/28)

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

O kelimeyi ardından gelenler arasında kalıcı kıldık, belki dönerler.

(İbrahim 14/25)

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlara böyle örnekler verir, belki hatırlarlar.

(Bakara 2/124)

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

Bir zamanlar Rabbi, İbrahim'i kelimelerle imtihan etmiş, o da tam başarı göstermişti. Rabbi ona: “Seni insanlara önder yapacağım!” dedi. O: “Soyumdan da!” deyince: “Zâlimler sözümün kapsamına girmez!” dedi.

(Ankebut 29/27)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

İbrahim'e İshak'ı ve Yakub'u bağışladık. Soyundan gelenlere nebîlik ve kitap verdik. Böylece ona dünyada ödülünü vermiş olduk. Elbette o ahirette de sâlihlerdendir.

(İbrahim 14/26)

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

Kötü bir kelime de kötü bir ağaç gibidir. Toprağın üst tarafından koparılmış, toprağa tutunacak yeri kalmamış bir ağaç.

(Kehf 18/32)

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

Onlara şu iki adamı örnek ver: Birine iki üzüm bağı verdik; etrafını hurma ağaçlarıyla çevirdik; bahçelerin arasında da bir ekinlik oluşturduk.

(Kehf 18/33)

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا

Bahçelerin ikisi de ürününü vermiş, hiçbirine yazık olmamış. İkisinin arasından akıttığımız bir de ırmak var.

(Kehf 18/34)

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

Adam ürününü elde etti; arkadaşıyla konuşurken dedi ki: "Benim malım seninkinden çok, adamlarım da daha güçlü."

(Kehf 18/35)

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

Adam, bahçesine girip kendine yazık ederek dedi ki: "Buranın harap olacağını hiç zannetmem.

(Kehf 18/36)

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

Kıyamet saati diye bir şeyin olacağını da hiç zannetmem. Eğer Rabbime döndürülürsem kesinlikle bundan daha hayırlısına dönmüşünü bulurum."

(Kehf 18/37)

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيَكَ رَجُلًا

Arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra dölllenmiş yumurtadan yaratanı, sonra bir erkek olarak biçimlendireni inkâr mı ediyorsun?

(Kehf 18/38)

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

Fakat; O Allah, benim Rabbimdir. Ben hiç kimseyi Rabbime ortak koşmam.

(Kehf 18/39)

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنِّ اَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

Bahçene girdiğinde keşke: “Mâşallah! Allah’tan başka kuvvet yoktur!” deseydin. Beni mal ve evlat yönünden kendinden aşağı görüyorsan;

(Kehf 18/40)

فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

belki Rabbim bana senin bahçenden hayırlısını verir; seninkine de gökten hesabını görececek bir şey gönderir de çıplak ve kaygan bir yüzeye çevirir.

(Kehf 18/41)

أَوْ يُصْبِحَ مَاءُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا

Ya da suyu çekilir de bir daha arasan da bulamazsın. ”

(Kehf 18/42)

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

Ve ürünü kuşatıldı, çardakları üzerine yıkılmış bir yığına çevrildi. Yaptığı harcamaya karşılık ellerini ovuştururken diyordu ki: "Keşke, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım!"

(Kehf 18/43)

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا

Allah'tan başka ona yardım edecek kimse yoktu ve kendisine yardım edilmedi.

(İbrahim 14/27)

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

Allah, inanıp güvenenleri, hem dünya hem ahiret hakkında değişmez bir sözde sabit tutar. Zâlimleri de saptığı yolda bırakır. Allah istediğini yapar.

(Ahzab 33/23)

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

Müminlerden Allah'a verdikleri söze sadık kalanlar vardır. Kimi, o uğurda canını vermiş, kimi de beklemektedir. Onlar hiç bir şekilde sözlerini değiştirmemişlerdir.

(Fussilet 41/33)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Allah'a davet eden, ıslah eden iyi işler yapan ve "Ben Allah'a tam teslim olanlardanım!" diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?

(İbrahim 14/28)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ

Allah'ın nimetlerine nankörlük edenleri hiç görmedin mi? Bunlar, kendi toplumlarını da en kötü yere sürüklerler;

(Ta Ha 20/79)

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى

Firavun halkını sapırtmış, doğru yolu göstermemişti.

(Kasas 28/4)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

Gerçek şu ki Firavun, o ülkede baskıcı bir yönetim kurmuş ve halkını farklı kişilerin taraftarları şeklinde bölmüştü. Onlardan bir bölüğünü güçsüzleştirmeye çalışıyor, oğullarını boğazlatıp kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o doğal düzeni bozanlardan biriydi.

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, bize döneceklerini hiç zannetmiyorlardı.

(Kasas 28/40)

فَاَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

Biz de onu alıp ordularıyla birlikte nehre gömdük. Bak o zalimlerin sonu nasıl oldu!

(Kasas 28/41)

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ

Onları, cehenneme çağıran önderler kıldık. Kıyamet gününde de onlara yardım edilmeyecektir.

(Kasas 28/42)

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

Bu dünyada dışlanmışlık peşlerini bırakmadı. Kıyamet günü de onlar çirkinleştirilmiş olacaklardır.

(İbrahim 14/29)

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيُبْسَ الْقَرَارُ

Cehenneme... Onlar oraya gireceklerdir. Orası ne kötü konaklama yeridir!

(Al-i İmran 3/11)

كَذَّابِ اِلِ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Bunların durumu , Firavun hanedanı ve daha öncekilerin durumu gibidir. Onlar da âyetlerimizi yalanladılar, Allah da onları günahları sebebiyle yakaladı. Allah'ın cezası şiddetlidir.

(Al-i İmran 3/12)

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيُبْسَ الْمِهَادُ

Kâfirlere de ki: “Sonunda yenilecek ve cehenneme toplanacaksınız! Ne kötü yerleşim yeri!”

(İbrahim 14/30)

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

Allah yolundan saptırmak için Allah’a benzer nitelikte varlıklar oluşturdular. De ki: “Geçici olarak yararlanın, sonunda varacağınız yer kesinlikle ateştir.”

(Bakara 2/165)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

Kimi insanlar Allah’a benzer nitelikler yükleyerek, O’nunla aralarına koyduklarını, Allah’ı sever gibi severler. İnanıp güvenenler ise en çok Allah’ı severler. O zalimler bütün gücün Allah’a ait olduğunu ve Allah’ın azabının işledikleri suçun şiddetinde olacağını, o azabı gördüklerinde anlayacakları gibi keşke şimdiden anlasalar!

(Nahl 16/52)

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ

Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur. Din de daima O’na aittir. Siz Allah’tan başkasından mı korkuyorsunuz?

(Nahl 16/53)

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ

Sizdeki bütün nimetler Allah’tandır. Sonra size bir zarar dokunduğunda sadece O’na yalvarıp yakarırsınız.

(Nahl 16/54)

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

Sonra o zararı üzerinizden kaldırıncı, içinizden bir grup hemen Rablerine ortak koşarlar;

(Nahl 16/55)

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

onlara verdiklerimize nankörlük etmek için. Keyfini sürün; yakında öğrenirsiniz.

(Zümer 39/8)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيَ مَا كَانَ يُدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

İnsan, başı sıkışınca dönüp Rabbine yalvarır. Sonra Allah, iyilik yaparak ona bir fırsat verse daha önce yalvardığını unuttur da insanları Allah yolundan sapırtmak için Allah'a benzer nitelikte varlıklar oluşturur. De ki: "Bir süre nankörlüğünün tadını çıkar. Çünkü sen, o ateşin ahalisindensin."

(İbrahim 14/31)

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ

İnanıp güvenen kullarıma de ki; namazlarını düzgün ve sürekli kılsınlar ve onları rızıklandığımız şeylerden gizli ve açık hayra harcasınlar. Bunu alışveriş ve dostluğun olmayacağı gün gelmeden yapsınlar.

(Bakara 2/110)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin. Kendiniz için önceden yaptığınız her hayrın karşılığını Allah'ın katında bulursunuz. Şüphesiz Allah yaptığınız her şeyi görendir.

(Bakara 2/254)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ey inanıp güvenenler! Alışverişin, dostluğun ve şefaatin olmayacağı bir gün gelmeden önce sizi rızıklandığımız şeylerden hayra harcayın. İnkâr edenler, zâlimlerdir.

(Bakara 2/277)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz inanıp güvenen, ıslah eden iyi işler yapan, namazı düzgün ve sürekli kılan ve zekâtı verenlerin ödülleri Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/278)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

Ey inanıp güvenenler, Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Eğer müminseniz, kalan faiz alacaklarınızdan vazgeçin!

(Bakara 2/279)

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

Bunu yapmazsanız, Allah ve elçisi tarafından açılmış bir savaşın içinde olduğunuzu bilin. Tevbe ederseniz, ana mallarınız sizindir; böylece ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğrarsınız.

(Bakara 2/280)

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

Borçlu darlık içinde ise, rahata çıkıncaya kadar beklemek gerekir. Alacağınızı sadakaya saymanız, sizin için daha hayırlıdır. Bunu bir bilseydiniz!

(Bakara 2/281)

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Öyle bir günden kendinizi koruyun ki; o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı tam olarak verilecek ve kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Münafikun 63/10)

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

Sizi rızıklandığımız şeylerden hayra harcayın; yoksa ölüm gelip çatar da şöyle dersiniz: "Rabbim! Ne olur; beni kısa bir süre daha yaşat da sadaka verip sâlihlerden olayım."

(İbrahim 14/32)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

Allah, gökleri ve yeri yaratandır. Gökten su indirir, size rızık olsun diye onunla yerden ürünler çıkarır. Emriyle denizde yüzüp gitmesi için gemileri hizmetinize vermiştir. Irmakları da hizmetinize vermiştir.

(İbrahim 14/33)

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

Yörüngelerinde durmadan dolanan güneşi ve ayı hizmetinize vermiştir. Geceyle gündüzü de hizmetinize vermiştir.

(İbrahim 14/34)

وَاتِيكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

Size O'ndan istediğiniz her şeyden vermiştir. Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız bitiremezsiniz. Gerçekten insan çok haksızlık yapar, çok da nankördür.

(Nahl 16/10)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

Sizin için gökten su indiren O'dur. İçecekler ve içinde hayvanlarınızı otlattığımız bitkiler o sudan olur.

(Nahl 16/11)

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

O su ile sizin için ekin, zeytin, hurma, üzümler ve bütün ürünlerden bitirir. Düşünen bir topluluk için bunda mutlaka bir âyet vardır.

(Nahl 16/12)

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Allah geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da onun emriyle hizmetinizdedirler. Aklını kullanan bir topluluk için bunda mutlaka âyetler vardır.

(Nahl 16/13)

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ

Sizin için bu yerde türlü renklerle yetiştirdiği ne varsa her birinde, hatırlayan bir topluluk için mutlaka bir âyet vardır.

(Nahl 16/14)

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Denizi de hizmetinize verdi ki ondan taze et yiyesiniz ve çıkaracağınız süsleri takınasınız. Gemilerin onu yara yara gittiğini görürsün; o gemiler lütfundan verdiklerini aramanız içindir. Belki şükredersiniz.

(Nahl 16/15)

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Sizi sarsmasın diye yerin içine sabitleyen dağlar yerleştirdi. Yolunuzu bulabilmeniz için de ırmaklar ve yollar koydu.

(Nahl 16/16)

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

Birçok işaretler ve yıldızlarla yollarını bulurlar.

(Nahl 16/17)

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Hiç yaratan, yaratmayan gibi olur mu? Hâlâ hatırlamayacak mısınız?

(Nahl 16/18)

وَأِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız sayamazsınız. Gerçekten Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(İbrahim 14/35)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim! Burayı güvenli bir belde kıl. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak eyle!”

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim, burayı güvenli bir belde kıl! Halkından Allah’a ve ahiret gününe inanıp güvenenleri, ürünlerden rızıklandır!” Allah dedi ki: “İnkâr edeni de az bir süre yararlandırı, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!”

(Bakara 2/130)

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Kendi değerini düşüren akılsızdan başka kim İbrahim'in yaşama biçimine kayıtsız kalabilir? Biz onu dünyada seçkin kıldık. O, ahirette de sâlihlerden olacaktır.

(Bakara 2/131)

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Rabbi ona: “Teslim ol!” dediğinde: “Varlıkların Rabbine teslim oldum!” demişti.

(Bakara 2/132)

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

İbrahim, bunu oğullarına da vasiyet etmişti. Yakup da öyle yaptı. Dedi ki: “Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti, o halde sakın Allah’a tam teslim olmadan ölmeyin.”

(İbrahim 14/36)

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّيَّ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Rabbim! Onlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Kim bana uyarsa bendendir, kim de bana isyan ederse, şüphesiz Senin bağışlayan bol, merhametin sınırsızdır.

(Al-i İmran 3/95)

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: "Allah doğruları söyler; İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı."

(Nisa 4/115)

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

Doğru yol kendisi için apaçık belli olduktan sonra kim bu elçiden ayrılır ve müminlerin yolundan başka bir yola girirse, onu yöneldiği yöne döndürür ve cehenneme yaslarız. Ne kötü hale gelmektir o!

(Nisa 4/116)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

Kuşkusuz Allah, kendisine ortak koşulmasını bağışlamaz. Bunun altında olanları, bağışlanmayı isteyen için bağışlar. Kim Allah'a ortak koşarsa, gerçekten derin bir sapma ile sapmış olur.

(Nisa 4/117)

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

Onların Allah'tan önce yalvardıkları sadece dişilerdir. Aslında yalvardıkları sadece inatçı şeytandır.

(İbrahim 14/37)

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

Rabbimiz! Ben soyumdan bir kısmını Senin dokunulmaz kıldığın evinin yanında, çorak bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz bunu namazı düzgün ve sürekli kılsınlar diye yaptım. İnsanlardan kiminin gönlünü onlara meylettir. Bir de onları ürünlerden rızıklandır, belki şükrederler.

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim, burayı güvenli bir belde kıl! Halkından Allah’a ve ahiret gününe inanıp güvenenleri, ürünlerden rızıklandır!” Allah dedi ki: “İnkâr edeni de az bir süre yararlandırı, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!”

(Nahl 16/112)

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَادَّاقَهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

Allah, güven ve tatmin içinde olan, rızık her yerden bol bol gelen bir yerleşim merkezini örnek verir. Oranın halkı, Allah’ın nimetlerine nankörlük etti. Allah da yaptıklarına karşılık onlara, açlık ve korku sıkıntısını tattırdı.

(Nahl 16/113)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

Doğrusu onlara içlerinden bir elçi geldi. Onu yalanladılar. Bu yüzden onları azap yakaladı. Onlar zâlimlerdir.

(Nahl 16/114)

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

O halde, Allah’ın size verdiği rızık helâl ve temiz olanlarını yiyin ve Allah’a şükredin! Eğer sadece O’na kulluk ediyorsanız.

(Kureyş 106/1)

لَا يَلَا فِ قُرَيْشٍ

Kureyşliler; sıcak ilgi gördükleri için,

(Kureyş 106/2)

إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

sıcak ilgiyi, kış ve yaz yolculuklarında gördükleri için,

(Kureş 106/3)

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

bu Beyt'in Rabbine kulluk etsinler!

(Kureş 106/4)

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

O ki; onları açken doyurdu, korku içindeyken güven verdi.

(İbrahim 14/38)

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

Rabbimiz! Biz neyi gizlesek ve neyi açıklasak Sen bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

(Hud 11/5)

أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ إِلَّا جِئْنَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Bilin ki onlar, O'ndan gizlenmek için göğüslerini iki buklüm ederler. Yine bilin ki örtülerine büründükleri zaman neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını O bilir. Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Lokman 31/16)

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

Lokman: "Oğulcuğum! İşlediğin şey, bir hardal tanesi ağırlığında olsa, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, Allah onu ortaya çıkarır. Şüphesiz ki, Allah en ince ayrıntısına kadar, her şeyden haberdardır."

(Mücadele 58/7)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah'ın, göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini hiç görmedin mi? Üç kişi gizlice konuşsa dördüncüsü O'dur. Beş kişi gizlice konuşsa altıncısı O'dur. Bundan daha az ya da daha çok olsalar, her nerede bulunsalar, Allah onlarla birliktedir. Sonra yaptıkları her şeyi kıyamet günü onlara bildirecektir. Elbette Allah, her şeyi bilir.

(Teğabün 64/4)

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Neleri gizlediğinizi ve neleri açıkladığınızı da bilir. Allah sinelerin özünü bilendir.

(İbrahim 14/39)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

Her şeyi mükemmel yapmak, kocamış olmama rağmen bana İsmail ve İshak'ı bahşeden Allah'a özeldir. Elbette benim Rabbim duaları dinleyendir.

(Saffat 37/100)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

Ya Rab! Bana sâlihlerden birini bağışla.”

(Saffat 37/101)

فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

Biz de ona, yumuşak huylu bir erkek çocuğu müjdesi verdik.

(Hicr 15/53)

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

“Ürperme!” dediler. “Gerçek şu ki sana âlim bir oğul müjdeliyoruz.”

(Hicr 15/54)

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمِ نُبَشِّرُونَ

“Yaşlılık üzerime iyice çökmüşken bana müjde mi veriyorsunuz?”

(Hicr 15/55)

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ

Dediler ki: “Seni bir gerçekle müjdeliyoruz. Sakın ümidini kesenlerden olma.”

(Hicr 15/56)

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ

Dedi ki: “Yanlış yolda olanlar dışında kim Rabbinin rahmetinden ümidini keser?”

(İbrahim 14/40)

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

Rabbim! Beni ve soyumdan gelenleri namazı düzgün ve sürekli kılanlardan eyle. Rabbimiz, duamı kabul eyle!

(Bakara 2/124)

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

Bir zamanlar Rabbi, İbrahim'i kelimelerle imtihan etmiş, o da tam başarı göstermişti. Rabbi ona: "Seni insanlara önder yapacağım!" dedi. O: "Soyumdan da!" deyince: "Zâlimler sözümün kapsamına girmez!" dedi.

(Enbiya 21/72)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

İbrahim'e, İshak'ı bağışladık ve Yakub'u hediye ettik; hepsini sâlihlerden yaptık.

(Enbiya 21/73)

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

Onları, emrimizle yol gösteren önderler yaptık. Onlara hayırlı işler yapmayı, namazı düzgün ve sürekli kılmayı, zekâtı vermeyi vahyettik. Onlar yalnız Bize kulluk ederlerdi.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(İbrahim 14/41)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

Rabbimiz! Hesap günü beni, ana babamı ve müminleri bağışla."

(Müminun 23/118)

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

De ki: "Rabbim! Bağışla, merhamet eyle. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın."

(Nuh 71/28)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

Rabbim! Beni, ana babamı, evime mümin olarak giren erkek ve kadınları bağışla! Zâlimlerin de sadece yıkımlarını arttır!”

(İbrahim 14/42)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sakin Allah’ı, zâlimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Sadece, onları gözlerin dona kalacağı güne kadar erteliyor.

(Al-i İmran 3/178)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Kâfirler, onlara fırsat vermemizin kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Fırsatı, günahlarını artırsınlar diye veriyoruz. Onların hak ettiği alçaltan bir azaptır.

(Nahl 16/84)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Her ümmetten bir şahit çıkardığımız gün, artık kâfirlere herhangi bir izin verilmeyecek, özür dilemeleri de istenmeyecektir.

(Nahl 16/85)

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Zulmedenler, o azabı gördükleri zaman artık azapları hafifletilmez ve kendilerine göz açtırılmaz.

(Enbiya 21/97)

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

Tümüyle gerçek olan vaat yaklaştığında bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlamıştır: “Vay halimize! Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik, aksine biz zâlimler olduk!”

(Mearic 70/43)

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفِضُونَ

O gün onlar, putlarına koştukları gibi kabirlerinden fırlayıp çıkarlar.

(Mearic 70/44)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

Saygıyla önlerine bakarlar, alçaklık her yanlarını sarar. İşte onlara vadedilen gün o gündür!

(İbrahim 14/43)

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْذَتْهُمْ حَوَاءٌ

Başlarını dikerek koşarlar, bakışlarını çeviremez haldedirler ve gönülleri arzularla doludur.

(Enam 6/93)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ
سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا
أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

Bir yalanla Allah'a iftira edenden veya kendisine bir şey vahyedilmemişken: “Bana vahiy geldi” diyenden yahut “Allah'ın indirdiği gibisini ben de indireceğim” diyenden daha zâlim kim olabilir? Ölümün bütün etkileri ortaya çıktığında o zâlimleri bir görsen; melekler ellerini uzatıp derler ki: “Çıkarın canlarınızı! Bugün, Allah'a karşı gerçek dışı şeyler söylemiş olmanıza ve büyüklük taslayarak âyetlerinden uzaklaşmanıza karşılık alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız.

(Enam 6/94)

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا
نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Doğrusu, sizi ilk yarattığımız gibi karşımıza teker teker geldiniz. Size bahşettiğimiz her şeyi arkanızda bıraktınız. Size şefaât edeceğini iddia ettiğiniz ortaklarınızı da yanınızda göremiyoruz. Aranızdaki bağlar kopmuş, iddia ettikleriniz sizden kaybolmuşlar.”

(İbrahim 14/44)

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبِ
دَعْوَتِكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَفْهَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ رَوْحٍ

Sen insanları, azabın geleceği günle ilgili olarak uyar. Zulmedenler: “Rabbimiz! Kısa bir süreliğine bizi geri gönder de davetini kabul edelim ve elçilere uyalım” derler. Bize bir şey olmaz diye daha önce yemin edenler siz değil miydiniz?

(Secde 32/12)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

Rablerinin huzurunda başlarını öne eğdikleri sırada bu suçluları bir görsen: “Rabbimiz! Gerçeği gördük ve dinledik; bizi geri döndür de ıslah eden iyi işler yapalım; kesinlikle ikna olduk.”

(Secde 32/13)

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

İsteseydik, herkesi doğru yola getirirdik. Fakat benim sözüm gerçektir: “Cehennemi cinler ve insanlarla dolduracağım.”

(İbrahim 14/45)

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ
الْأَمْثَالَ

Siz de, sizden önce kendilerine zulmeden o kimselerin yerlerine yerleştiniz. Onları nasıl yaptığımızı size iyice açıkladık. Size başka örnekler de vermiştik.

(Enam 6/165)

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا
أَتَيْتُكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Yeryüzünde sizi öncekilerin yerine geçiren O’dur. Kiminizi kiminizden birkaç basamak yükseltir ki verdikleriyle sizi zor bir imtihandan geçirsin. Doğrusu Rabbinin cezalandırması çabuktur. Hâlbuki O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Fatır 35/39)

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

Sizleri yeryüzünde başkalarının yerine yerleştiren O’dur. Kim inkâr ederse, inkârı onun kendi aleyhindedir. Kâfirlerin inkârı, Rableri katında yalnızca nefreti artırır. Kâfirlerin inkârı onların sadece zararlarını artırır.

(İbrahim 14/46)

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَرُولٍ مِنْهُ الْجِبَالِ

Doğrusu onlar planlarını yaptılar. Planları Allah’ın katındadır; isterse o planlar dağları yerlerinden kaldırmak için olsun.

(Yunus 10/21)

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ

İnsanlara, uğradıkları zarardan sonra bir rahmet tattırsak, hemen âyetlerimiz konusunda bir plan yaparlar. De ki: “Allah planı daha çabuk yapar. Şüphesiz elçilerimiz ne planladıklarını yazmaktadır.”

(Nahl 16/26)

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

Onlardan öncekiler de plan yapmışlardı. Allah da yapılarını temelden sarsmış, tavanları tepelerine çökmüştü. Azap onlara hiç fark etmedikleri yerden gelmişti.

(Neml 27/50)

وَمَكُرُوا مَكْرًا وَمَكْرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Onlar bir plan yapmışlardı. Biz de bir plan yapmıştık ama onlar fark edemiyorlardı.

(Neml 27/51)

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

Bak şimdi planlarının sonu nasıl oldu! Şüphesiz ki, onların toplumlarının hepsini yerle bir ettik.

(Neml 27/52)

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Zulmettikleri için çökmüş evleri oradadır. Bunda bilenler topluluğu için mutlaka bir âyet/ibret vardır.

(Neml 27/53)

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

İnanıp güvenenleri ve kendini koruyanları ise kurtardık.

(Rum 30/47)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

Senden önce de nice elçileri kendi toplumlarına gönderdik; onlara açık belgelerle geldiler. Sonra suç işleyenlerden intikam aldık. İnanıp güvenenlere yardım etmek ise onların üzerimizdeki hakkıdır.

(Nuh 71/5)

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

Nûh dedi ki: “Rabbim! Halkımı gece gündüz davet ettim.

(Nuh 71/6)

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

Ama davetim onların kaçışından başka bir şeyi arttırmadı.

(Nuh 71/7)

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

Sen bağışlayasın diye onları ne zaman davet etsem parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, direndiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

(Nuh 71/21)

قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا

Nûh dedi ki: “Rabbim! Malı ve evladı, zararını arttırmaktan başka bir işe yaramayan kişiye uyup bana başkaldırdılar.

(Nuh 71/22)

وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَرًا

Büyük büyük planlar planladılar.

(İbrahim 14/47)

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

Sakın, Allah’ın elçilerine verdiği sözden cayacağını sanma! Allah daima en üstündür, intikam sahibidir.

(Saffat 37/171)

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

Kuşkusuz elçi gönderilen kullarımız için daha önce geçen kelimemiz;

(Saffat 37/172)

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

“Onlara kesinlikle yardım edilecektir.

(Saffat 37/173)

وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

Galip gelenler, kesinlikle bizim askerlerimizdir.”

(Mümin 40/51)

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

Elçilerimize ve inanıp güvenenlere, hem dünya hayatında hem şahitlerin getirileceği günde, elbette yardım edeceğiz.

(İbrahim 14/48)

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

O gün, yerin farklı bir yere, göklerin de farklı göklere dönüştürüldüğü, herkesin, karşı konulamaz güce sahip tek Allah'ın huzuruna çıkarıldığı gündür.

(Enbiya 21/104)

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

O gün, göğü yazı tomarı dürer gibi düreceğiz. Yaratılışı da ilk başlattığımız hale çevireceğiz. Bu bizim vaadimizdir, onu mutlaka yapacağız.

(Sad 38/65)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

De ki: “Ben sadece bir uyarıcıyım. Karşı konulamaz güce sahip tek Allah’tan başka ilâh yoktur.

(Sad 38/66)

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Her şeyden üstündür, bağışlaması boldur.”

(Mümin 40/16)

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

O gün onlar ortaya çıkarlar; hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. O gün yetki kimindir? Karşı konulamaz güce sahip tek Allah'ındır.

(İbrahim 14/49)

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

O gün suçluların kelepçelere vurulduğunu göreceksin.

(Rum 30/16)

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

İnkâr edenlere, âyetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı yalanlayanlara gelince; işte onlar azap içinde tutuklu kalacaklardır.

(Mümin 40/71)

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

Hem boyunlarında halkalar varken hem de zincirlerle sürükleneceklerdir.

(Mümin 40/72)

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

Önce kaynar suda sonra ateşte yakılacaklar.

(Hakka 69/30)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

“Tutun onu, bağlayın!

(Hakka 69/31)

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

Sonra alevli ateşe yaslayın!

(Hakka 69/32)

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

Ardından yetmiş arşın boyunda bir zincire bağlayıp sürükleyin!”

(İbrahim 14/50)

سَرَّابِيلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ

Gömlükleri katrandan olur, yüzlerini de ateşi kaplar.

(Müminun 23/103)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

Kimin de tartısı hafif gelirse onlar kendileri kaybeder, cehennemde ölümsüz olarak kalırlar.

(Müminun 23/104)

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالْحُوتِ

Yüzlerini ateş yalar, onların orada dişleri ortaya çıkar.

(Müminun 23/105)

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

“Size âyetlerim bağlantılarıyla okunmadı mı? Onları yalanlıyordunuz, değil mi?”

(Müminun 23/106)

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

Derler ki: “Rabbimiz! Biz azgınlığımıza yenik düştük ve yanlış yolda bir topluluk olduk.

(İbrahim 14/51)

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Allah’ın herkese kazandığının karşılığını vermesi için. Doğrusu Allah hesabı çabuk görür.

(Bakara 2/281)

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Öyle bir günden kendinizi koruyun ki; o gün Allah’a döndürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı tam olarak verilecek ve kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Casiye 45/22)

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Allah, gökleri ve yeri gerçek varlıklar olarak ve herkese çalışmasının karşılığının verilmesi için yarattı. Kimseye haksızlık yapılmaz.

(İbrahim 14/52)

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu, insanları uyarmak, tek ilâhın sadece Allah olduğunu bilmeleri ve akliselim olanlara gerçeği hatırlatmak için bir bildiridir.

(Rad 13/19)

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunun bilincinde olan, ona karşı körlük edenle bir olur mu? Bunu, sadece akliselim olanlar hatırlar.

(Nahl 16/51)

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِذَا يَفِرُّونَ

Allah dedi ki: “İki ilâh edinmeyin, sadece ve sadece O tek ilâhtır. O halde yalnız Benden korkun!”

(Kehf 18/110)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

De ki: "Ben sadece sizin gibi bir beşerim. Bana, ilâhınızın sadece tek bir ilâh olduğu vahyolunmaktadır. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa ıslah eden iyi bir iş yapsın ve Rabbine ibadette, hiç kimseyi O'na ortak koşmasın."

(Şûrâ 42/7)

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا
رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

İşte böyle, yerleşim yerlerinin merkezi ve çevresinde olanları, geleceğinden şüphe olmayan toplanma günü hakkında uyarman için sana âyet kümelerini Arapça vahyettik; bir kesim cennette, bir kesim de alevli ateşin içinde olacaktır.

(Zümer 39/17)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

Azgınlara kulluk etmekten uzak durarak, Allah'a yönelenler var ya; onlar için müjde vardır. Artık kullarımı müjdele!

(Zümer 39/18)

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا
الْأَلْبَابِ

Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyanlardır. Onlar, Allah'ın rehberlik ettiği kimselerdir. İşte akliselim olanlar onlardır.